

Skatteministeriet

17. november 2023
J.nr. 2022-15213

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 9 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, kildeskatteloven, opkrævningsloven og skatteforvaltningsloven (Gennemførelse af aftale om initiativer til effektiv opkrævning og gældsinddrivelse i skattevæsenet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 10 af 14. november 2023.

Jeppe Bruus

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere den interne henvendelse af 14. november 2023 fra Per Frederik Nielsen Lund, Grenaa, jf. L 9 - bilag 7.

Svar

Henvendelsen fra borgeren kommer i forlængelse af svaret på L 9 – spørgsmål 9, hvor der blev anmodet om en kommentar til borgerens henvendelse af 12. november 2023.

Borgeren anfører i sin henvendelse af 14. november 2023, at der påløber inddrivelsesrenter, selv om gælden ikke er inddrivelsesparat, og hvis noget af gælden er betalt, er det alene den ikkeinddrivelsesparate restgæld, der forrentes. Borgeren mener, at det ikke kan koste meget at lave en kørsel, hvor man udskiller al ikkeinddrivelsesparat gæld, der er blevet forrentet.

Borgeren finder det helt forkert, at der i svaret på L 9 – spørgsmål 9 henvises til, at det af borgeren foreslåede bagudrettede rentestop for ikkeinddrivelsesparat gæld vil indebære et mindreprovenu, idet skyldnere er blevet pålagt renter uden at have haft mulighed for at påvirke renteberegningen ved at betale gælden.

Borgeren er skuffet over, at regeringen ikke har problemer med at foreslå en udskydelse af forældelsen for ikke at miste provenu og samtidig – ved alene at foreslå et fremadrettet rentestop – er ligeglad med de mange skyldnere, der uforskyldt bliver påført renter, der er tilskrevet, uden at de har kunnet påvirke dette.

Borgeren gentager sin opfordring til, at L 9 ændres, så rentestoppet ikke alene indføres fremadrettet, men også bagudrettet.

Kommentar

Jeg henholder mig til mine svar på L 9 – spørgsmål 8 og 9.

Jeg anfører her bl.a., at det vil være særdeles vanskeligt og komplekst at gennemføre rentestop på ikkeinddrivelsesparat gæld med tilbagevirkende kraft, bl.a. fordi gæld under inddrivelse kan skifte frem og tilbage mellem at være henholdsvis inddrivelsesparat og ikkeinddrivelsesparat. Det er en vurdering, der ville skulle gennemføres for flere millioner af fordringer, som kan have skiftet status, og som måske allerede er indfriet.

Som jeg også anfører, vil det kræve en særdeles omfattende og kompliceret udsøgning af disse sager og udløse en stor administrativ opgave at skulle genoptage de sager, hvor der har været inddrevet på gæld og inddrivelsesrenter, som er blevet inddrivelsesparate i løbet af perioden. Dette vil både gælde i forhold til skyldnere og offentlige kreditorer.

Endelig vil jeg gentage, at en skyldner allerede efter de gældende regler vil have mulighed for at opnå et rentestop for al sin ikkeinddrivelsesparate gæld. Et rentestop vil således indtræde, hvis mindst 1.000 kr. af et frivilligt indbetalt beløb ikke har kunnet anvendes til dækning inden for den 6-måneders afklaringsfrist.

Som jeg også nævner i mit svar på L 9 – spørgsmål 9, er jeg glad for, at der har kunnet indgås en bred politisk aftale om at indføre et fremadrettet rentestop for al ikkeinddrivelsesparat gæld.